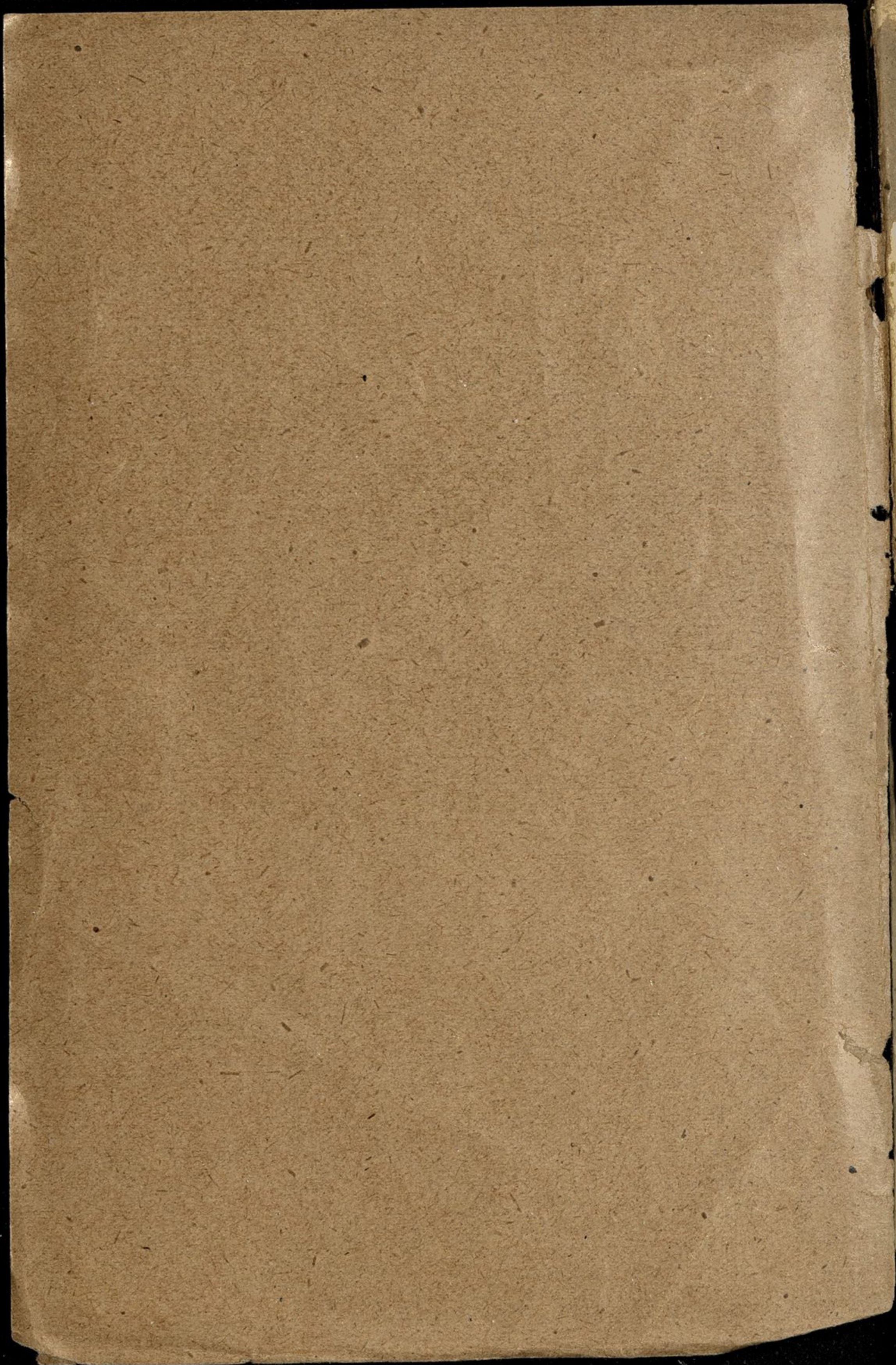

37638

Venček čestitk

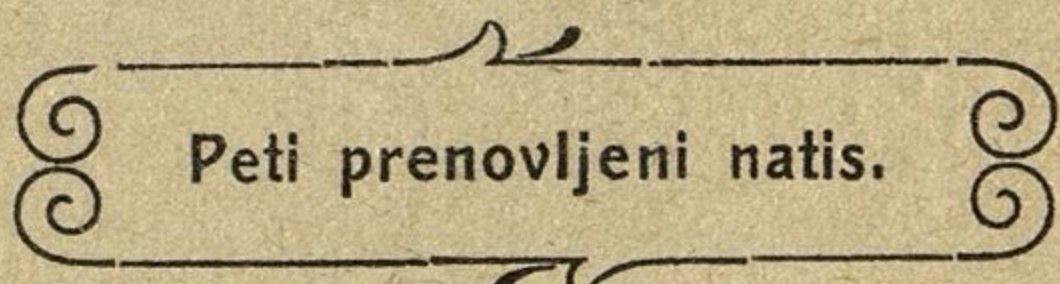

za godove, novo leto in druge prilike

v vezani besedi, namenjenih mladini

z nekaterimi

spominskimi kiticami in nagrobnimi napisi.

Peti prenovljeni natis.

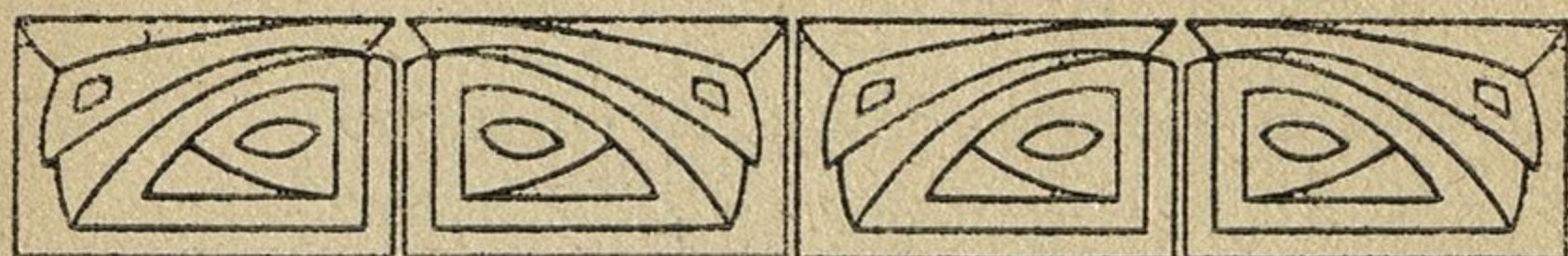
V Ljubljani.

Založil J. Giontini.

1906.

030050903

Tiskala „Katoliška Tiskarna“ v Ljubljani.

I. Godovnice.

Očetu ali materi.

1.

Dragi oče,
Kaj Vam hoče
Za spomin
Dati sin?

Nimam nič kot le želje,
Ki mi polnijo srce
In v nebo za Vas puhte:
Kar Vam bode let živeti,
Sreče sonce naj vam sveti;
Srečno naj teko Vam dnovi,
Bog Vas živi, blagoslovi,
In ko pride smrt telesa,
Naj Vam duša gre v nebesa.

Materi se prve vrslice izpremene tako-le :

Kaj čem dati,

Draga mati,

Za vezilo

Vam v darilo?

Nimam nič kot le želje, i. t. d.

(Nadalje kakor na prejšnji strani.)

2.

(Pozimi.)

Kaj za god, preblaga mati, *)

Sin Vam hoče danes dati? —

Rožic več za venec ni;

Vsaka se je posušila,

Vse je zima pomorila.

Ena pa le še dehti!

Še dehti in bo dehtela,

Vekomaj bo živo cvela,

Lepše klije dan na dan:

*) Očetu se naredi tako-le:

Kaj za god, preblagi oče,

Sin Vam danes dati hoče? —

Rožic več za venec ni, i. t. d.

(Dalje kakor zgoraj.)

Ta cvetica je zahvala,
Iz srca mi je pognala —
Kje je cvet tako krasan?

To poklanjam Vam v vezilo,
Nji prilagam prošnjo milo,
Da kot danes spet in spet
Bog nesreče bi Vas branil
In dobrotno Vas ohranil
Meni bi še poznih let!

To na zemlji. Ko pa jenja
Doba zemskega življenja,
Naj nebo se Vam odpre;
Angelji tedaj krilati
Spremijo naj v raj Vas zlati,
Kjer je sonce brez teme!

M a t e r i.

1.

(Za vsak letni čas.)

Cvetko eno, draga mati,
Vam v vezilo hočem dati,
Nad vse krasen njen je cvet!

Ta cvetica je zahvala,
Iz srca mi je pognala,
Ne vduši mi ves je svet.

To poklanjam Vam v vezilo,
Nji prilagam prošnjo milo,
Da kot danes spet in spet
Bog nesreče bi Vas branil
In dobrotno Vas ohranil
Meni bi še poznih let.

To na zemlji. Ko pa jenja
Doba zemskega življenja,
Naj nebo se Vam odpre;
Angelji tedaj krilati
Spremijo naj v raj Vas zlati,
Kjer je sonce brez teme.

2.

Nimam kaj, predraga mati,
Vam za god veseli dati;
Naj Vam torej le srce
Danes čisto razodene
Želje svoje preiskrene,
Ki mi v njem za Vas gore

O, da dolgo bi in zdravi,
Ne v nadlogi, ne v težavi
Uživali sladke dni;
Vedno srečni in veseli
Da bi z mano doživeli
Le veselje brez skrbi!

To na zemlji. Ko pa jenja i. t. d.
(Kakor prej.)

3.

(O poletnem času.)

Prišlo milo je poletje,
Blizu že je kresni dan,
Tisočero mlado cvetje
Krije dol in hrib in plan.

A poletja doba zlata
Mine le prenašlo spet!
Pusta bode cvetna trata,
Padel bo za cvetom cvet!

Troje rožic vendar klije,
Ki ne vzame jih vihar,
Ki jih toča ne pobije,
Ki ne vsahnejo nikdar.

Cvetje njih je varno skrito,
Polje, vrt jih ne pozna,
Večnemu je le očito,
Da cveto mi v dnu srca.

Prva cvetka ljubezniva
Spoštovanje kliče se,
Druga je ljubezen živa,
In zahvala tretja je.

Mati mila, dovolite,
Da te cvetke iz srca
Za vezilo v vence zvite
Danes hčerka Vam poda.

Sin pa tako-le:

Mati mila, dovolite,
Da v ljubezni živ spomin,
V venec cvetke te povite
Vam poda hvaležni sin.

O č e t u.

(O jesenskem času.)

Minilo srečno je poletje
In prišel je jesenski čas,

Osulo se je lepo cvetje,
Le malo še je rož pri nas.

Še te nam huda zima vzame,
Otrpel, mrzel bode svet;
Vse pusto, v zraku megle same,
Usehel je že davno cvet!

Cvetica ena vendar rase,
Vmoriti zimi se ne dá,
Cvetela bo na večne čase,
Noben vihar je ne konča.

Ta cvetka nežna, vedno zala
Je vzrasla meni iz srca;
Ljubezen srčna in zahvala
Se imenuje cvetka ta.

In to Vam, oče ljubeznivi,
Podajam za veseli god
In kličem: „Dolgo let Vas živi
Nebeški Oče in Gospod!“

Očetu ali materi

(Pozimi.)

Akoravno cvetja nima
Ne planjava, ne polje,
In najsi zatrla zima
Vse cvetice je lepe;
Ena vendar je ostala,
Vam za god naj jo podam!
Ta cvetica je zahvala,
Lepše rože ne poznam!

Sin očetu iz tujega kraja.

V minuli čas hite mi želje,
Nekdanje gledam spet veselje,
Ko sem ta dan na domu bil
In Vašega godu se veselil.

Najsi usode trda roka
Od Vas me gnala je otroka,
Bom tega dne pozabil mar?
Oh, ljubi oče, ne, nikdar!

Naj tudi loči me daljava,
Vendar me z Vami veže prava

Ljubezni krepke sveta vez
Na večne čase do nebes!

Zato Vam prosim iz daljave
Od Boga danes sreče prave
In kličem Vam črez hrib in plan
Najlepši svoj pozdrav srčan!

O č e t u.

Pozdravljeno mi jutro sveto,
Ko se vesel praznuje god;
Naj ga še nekatero leto
Učakati Vam dá Gospod!
Ljubezni dar in spoštovanja
Otrok hvaležen Vam poklanja.

Kar srce čuti, srce vroče,
Z besedo reči se ne dá!
Edino, kar mi je mogoče,
To želja je iz dna srca
In vzdih ljubezni živovroče:
„Bog živi Vas, premili oče!“

M a t e r i.

Ni treba dosti besedi,
Kjer srce srcu govori.
Ljubezen živa in goreča
Je mirna, tiha in molčeča,
Ta dan pa moči ni molčati,
Ker god je Vaš, preblaga mati!
Iz srca dviga se mi glas:
„Bog, Oče večni, živi Vas!“

H č i m a t e r i.

Kako ljubezen, mati mila,
Vam bode hčerka povrnila? —
Tegá ne morem in ne znam;
To bi le mogel Večni sam.
A vendar Vas le veseliti,
Poslušna Vam in vdana biti,
Nikoli ne žaliti Vas,
Hvaležna biti vsak Vam čas,
To sklep je hčere Vam udane,
Ki vedno zvesta Vam ostane.

S i n o č e t u.

Kaj danes Vam, preblagi oče,
Hvaležni sin želeti hoče?
Srce mi vse za Vas gori,
V njem prošnja ta se le glasi:

„O Kralj nebeški večne slave,
Ozri se milostno z višave!
Molitev mojo tu poglej,
In moje srčne vzdihe šteje!

„Osreči milega očeta,
In živi ga še mnoga leta,
Vesele, zdrave dni mu daj,
Povsod ga angelj Tvoj spremljaj!“

V god materin ob Marijinem prazniku.

1.

Slava Mariji se danes prepeva,
Pesmi veselja v višavo zvene,
Petje po zemlji široki odmeva,
Svojo Kraljico narodi časte.

Meni so tudi izpolnjene želje:
Name pogledal je Stvarnik z višin.
Dvojno prešinja srce mi veselje,
Mater obhajam dveh danes spomin.

Mati duhovna je Sonce rodila,
Sonce, ki sveti črez zemske meje,
Vrata nam večna je spet odklenila,
Vsemu človeštvu odprta stoje.

Kdo pa v svet meni odklenil je vrata,
Kdo mi po zemlji je kazal steze?
Mati, oj, mati je bila to zlata,
Mati, Vam klanjam hvaležno srce!

Hvala, ljubezen je moje darilo,
V god naj oboje zaupno Vam dam,
Zraven iskreno, prijazno voščilo,
Kakor ga v srcu otroškem imam:

Mirno in srečno po zemlji hodite,
Dolgo naj spremlja me Vaše oko,
Mirno naposled v Gospodu zaspite,
Bog Vam v plačilo podeli nebo!

2.

Današnji dan nebes Kraljice
Vesoljna cerkev god slavi,
Do naše zveste Pomočnice
Obračati se nas uči.

Jaz tudi danes izročiti
Mariji čem se iz srca,
Da htela z mano bi prositi
Za milo mater mi Boga:

Naj v ljubem miru dá živeti
Previdnost božja ji povsod;
Naj sreče luč ji vedno sveti
Na jasnega življenja pot.

„Gospodov angelj naj Vas vodi
„Življenja dolgo vrsto let,
„Povsod naj zvesto z Vami hodi
„Po tožnih potih skoz ta svet.

„Ko pa življenja konec pride,
„Ko smrt zatisne Vam oko,
„Ko smrten sen srce obide,
„Naj angelj spremi Vas v nebo!“

V g o d o č e t o v .

Ljubezen,
Zahvalo,
Edino
Vezilo,

Ki v srcu otroškem ga vedno imam,
Vam, oče naj mili, v spominek podam:

Po zemskih
Stezicah
Veseli
Hodite,
Naj ure
Pod soncem
Vam mirno
Tekó ;

Na večer življenja se v Bogu ločite,
Naj angelj Gospodov Vas spremlja v nebó!

V napisu na križu je moje voščilo,
Prinašam ga, oče, Vam danes v spomin:
Podobico križa, najlepše darilo,
Kar more ga dati hvaležni Vam sin!

Očetu na rojstni dan.

Sonce med meglami medlo nam seva,
Zlate pomladi v deželi še ni,
Ptičic krdelo nikjer še ne peva,
Mati narava utrujena spi.

V logu pa dušnem pomlad ne izgine,
V večni krasoti nje rože cveto,
Njena lepota na veke ne mine,
Vrednosti svoje nikdar ne zgubo:

Prva ljubezen se nam imenuje,
Večni otrokom pri rojstvu jo dá,
Vdanost, poslušnost On zapoveduje,
Kadar smo prišli k spoznanju duha.

Oče, v zahvalo te rože vzemite,
Naj jih veselo Vam v dar podelim,
Venec duševni prijazno sprejmite
V rojstnega dneva veseli spomin!

Dete materi.

Majhno sem sicer še dete,
Vendar od ljubezni svete
Srce mi za Vas gori.

Da bi zdravi in veseli
Dolgo, mati, še živeli,
To Vam Vaš otrok želi.

Družba očetu ali učitelju.

(O pomladanskem času.)

Kaj li, bratje, bi ne peli,
Ko prišel je dan veseli!
Naj zveni veselja glas;
Cvetk si nežnih naberimo,
V hvale venec jih spletimo —
Danes lep je god za nas!

Cvetke pomladanske zale
Sicer so že vse pognale,
Pa njih cvet se posuši;
Lahen vetrič naj zapiše,
Pa glavice jim zaviše,
Da po njih sledu več ni.

Lepše pa cvetice zale,
Oče blagi, so pognale
Iz hvaležnega srca;

Cvet ljubezni so goreče,
Večno mlade in brsteče,
Ki jih zima ne konča.

Te mi v venec lep spletimo,
Jih očetu poklonimo!

Stopimo ob njem okrog
Ter zakličimo mu zbrani:
„Dolgo let nam še ohrani
Milega očeta Bog!

B r a t u.

Kakor sonce, kadar vzhaja,
Na zemljó čarobno sije,
Žar črez plan in goro lije
In z lepoto vse napaja:

Taka sreča naj ti vstaja!
Radost naj ti vence vije!
Ko pa zadnja ura bije,
Naj sijaj te sprejme raja!

Dolgo, brate ljubeznivi,
Dolgo Bog te še poživi! —
To je, kar ti brat želi.

Kratko je sicer voščilo,
A nebo ga čuje milo,
Saj iz srca mi puhti.

M a t e r i.

1.

Ko sonce pomladno, ki zemljo ogreje,
Z gorkoto prijazno naravo budi,
Da pisani cvet iz tal se prismeje,
Da vonj pomladanski iz njega puhti:
Takisto veselje srce mi navdaja,
Ker god se veseli Vaš, mati, obhaja.

Podati ne morem Vam nič za vezilo
Kot čiste in vroče otroške želje,
Ljubezni, hvaležnosti srčno voščilo —
A tako voščilo iz srca mi gre.
Želim Vam, da zdravi in srečni, veseli
Še dolgo in dolgo bi zame živeli!

2.

Kot bister potoček se vije po trati,
Kjer dviga prijazno pri cvetu se cvet,

Tako naj življenje, preljubljena mati,
Po rožicah teče do konca Vam let.
Naj sreča prijazna povsod Vam bo mila,
Do hladnega groba naj Vas bi spremila!
Še dolgo let sonce naj zlato Vam sije,
In kadar odmeril bo Večni Vam čas,
Da zadnjikrat sonce za goro se skrije,
Naj spremi nebeški sam angelček Vas
V deželo radosti, kjer neha se reva,
V deželo, kjer slava se večna prepeva!

3.

Približal se je lepi dan,
Da god vesel je praznovan,
Ki vabi me, preblaga mati,
Za vse Vam srčno hvalo dati.

Besed pač dosti treba ni,
Ko srce srcu govori,
Dovolj, da kar je v srcu skrito,
Bogu je večnemu očito.

In Njemu znane so želje,
Ki k Njemu gor za Vas puhte:
Da zdravi, srečni in veseli,
Še dolgo, dolgo bi živeli!

R o d i t e l j e m .

1.

Da moji so hribovi zlati,
Če moje bi vse morje bilo,
Vse, vse to hotel bi podati
Vam v god veseli za vezilo!

Toda, ker sem le dete revno
In ker nobene nimam stvári,
Boga le prosil bom pohlevno,
Da Vas obilno blagodari;

Da dolgo dá Vam tukaj srečno
Živeti dni vesele zame,
Po smrti pa v življenje večno,
Naj v hišo Vas nebeško vzame!

2.

Lepe rože so dehteče,
Bele, modre in rudeče,
Ki ima jih vrt, polje —
Oj, kako lepo brste!

Lepše pa kot vse cvetice,
Limbar, nageljni, modrice,

Bolj lepo cvete vsak čas
Čista ljubav mi za Vas.

In te cvetke ljubeznive,
Vedno mlade, vedno žive,
Venec daje Vam v spomin,
Za vezilo zvesti sin.

Ali pa:

Venec naj Vam podeli
Za vezilo Vaša hči.

Otrok očetu iz tujega kraja.

(Na praznik sv. Jožefa.)

Prišla pomlad je zopet mila
In (sušca devetnajsti) dan,
Spomin mi zora je vzbudila:
„Vaš god je, oče, praznovan!“

Radost mi vselej je rodilo .
To jutro nekdej še doma,
Z besedo sem otroško milo
Blaginje prosil Vam z neba.

Odšel nato sem v kraje tuje,
Povsod je vendar Bog pri nas,
Nad Vami kot nad mano čuje,
Molitve moje sliši glas:

„V radósti blaženi ohrani
Mi ljube stariše, o Bog!
Ohrani srečne jih in brani
Bolesti, križev in nadlog!

Naj dolgo zdravi in veseli
Uživajo prijazne dni,
Nekoč pa v večnosti dodeli
Plačilo, Bog, jim večno Ti!“

Nobeno sonce nam ne mine,
Da zjutraj, zvéčer, vsak bi čas
Iz zvestega srca globine
Tako ne molil sin za Vas.

In Večni gori, Bog najviši,
Ki Vas ljubiti mi veli,
Gotovo mojo prošnjo sliši,
Saj Njemu nič neznano ni!

Oddaljen otrok materi.

Doma bi hotel danes biti,
Z besedo verno Vam odkriti
Vse misli svoje in želje!
Oh, da bi pač, preljuba mati,
Vam mogel danes pokazati
Ljubezni polno to srce!

Saj drugega za Vas storiti
Ne morem zdaj, kot le moliti,
Prositi večnega Boga,
Da blagodari Vas bogato,
Nekoč pa vzprejme v hišo zlato,
Nebeško Vam veselje dá!

To vse je, kar Vam, blaga mati,
Za god iz tujega poslati
Utegne detece odtod.
Vzprejmite te besede mile,
Ki so v ljubezni se rodile,
Vzprejmite jih v veseli god!

Dobrotniku.

1.

Dobrot sešteti ni mogoče.

Ki ste mi jih storili Vi!
Iz kratka: drugi blagi oče
Vse žive ste mi bili dni.

Naj torej Vam to jutro sveto,
Kadár praznuje Vaš se god,
Zahvaljam se za vse prejeto,
Naj plača stokrat Vas Gospod!

To vse je, kar Vam povrniti
Utegnem za dobrote jaz,
Presrčno morem le moliti,
Da večni Bog bi plačal Vas!

„Ozri se, Oče iz višave!“
Tako-le molil bom ves čas,
„V veselju vedno srečne, zdrave
Še dolgo, dolgo živi Vas!“

2.

Kako bi danes dete malo
Pač z Vami se ne radovalo,

Ko lepi se praznuje god
In se spominjam vseh dobrot,
Ki mi jih roka Vaša mila
Vsa moja leta je delila!

Naj mili Bog iz roke večne
Vam daje dni vesele, srečne!

Naj dolgo let ohrani Vas
In blagodari Vas ves čas;
Dobrote, kar ste jih storili,
Ne jaz, a Bog naj plača mili!

U č i t e l j u.

Prišla (pomlad) je v (drugo) spet
In skoro bo že (troje) let,
Odkar me božja roka mila
Je Vaši skrbi izročila.

Ali:

Prišla je jesen (zima) v tretje spet
In skoro bo čvetero let itd.

Koliko lepih pač reči
In zlatih ste naukov Vi
V besedi sladki, rahlomili
V srce mladostno mi vcepili!

Naj torej smem ta lepi dan,
Kadàr Vaš god je praznovan,
Gospod predragi in častiti,
Se Vam presrčno zahvaliti.

Besed saj dosti treba ni,
Kjer srce srcu govori,
Dovolj pa srčne želje vroče
Pozna in vidi večni Oče.

On sliši prošnje glas srčan,
Ko kličem, molim dan na dan,
Naj Vas še dosti let ohrani,
V blagóst mladini Vam udani!

Četudi že se bliža čas,
Da ločim se, gospod, od Vas,
Ljubezen vendar bo ostala,
Vsekdar me z Vami bo vezala.

Čeravno torej ločim se,
Povsod ste Vi pri meni še —
Saj me nauki Vaši mili
Po stezah bodo vseh vodili.

Zato porečem pozne dni:
Dobrotni Bog naj poživi

Preblagega Vas učenika,
Zahvala bodi Vam velika!

Ognjena zarja tega dne
Živé mi vnela je želje,
In kar srce mlado želi,
Iz njega mi v nebo kipi:

Nebeški Oče naj Vam dá
Največjo srečo iz neba;
Ko pa se zgrudi Vam telo,
Naj vzame k sebi Vas v nebo!

Nekdanjemu učitelju.

Vi prvi ste mili prijatelj mi bili,
Ki prve ste uke mi v srce sadili;
Začetnik zatorej najprvi ste Vi
Namenjene sreče bodočih mi dni.

Ne morem sicer, učenik prečastiti,
Vam Vašega truda nikdar povrniti,
Moliti pa hočem presrčno ves čas,
Da Večni poplača stoterokrat Vas!

K o m u r k o l i .

1.

(O katerikoli priliki.)

Zdrave, srečne Vas ohrani
večni Oče in Gospod!
Vsakih naj nadlog Vas brani
In naj spremlja Vas povsod!
To želi otrok Vam vdani
Danes za prečastni god!

2.

Koder Vas usoda mila vodi,
Bodi z Vami sreča, zdravje, mir,
Angelj varuh sam naj z Vami hodi
Skoz posvetni hrup, nemir, prepir!
Jasno Vam nebo življenja bodi,
Sreče vedno in veselja vir,
In ko duša se od trupla loči,
Dan naj zlat v nebesih Vam napoči!

3.

Blagoslov Vam Bog dodeli,
Radost Vam in zdravje daj,

Da v življenju bi veseli
Bili srečni vekomaj,
Da bi dolgo let živeli
In nekoč šli v sveti raj!

4.

Naj Vam Bog stotero plača,
Kar storite mi dobrot!
Zlo naj vse od Vas odvrača,
Da bo srečna Vaša pot!
Naj Vam daje ure jasne,
Zdrave in pokojne dni!
Ko življenje Vam ugasne,
Pa naj raj Vam podeli!

5.

Z besedo pač mi ni mogoče
Razkriti svojih Vam želja,
Dovolj je pa, da večni Oče
Jih vidi mi na dnu srca.
On vidi, sliši vzdihe vroče,
Ki jih pošiljam do neba:
Dobrotni Bog Vam stoj na strani,
Vas dolgo srečne še ohrani!

6.

Če terjati kdo po pravici
Ljubezen in zahvalo smé,
Tedaj ste prvi Vi v resnici,
Ki Vam ljubezen, hvala gré;
Zato jo tudi v dar Vam nosim,
Sosebno danes za Vaš god,
Nebeškega Očeta prosim,
Da blagoslovi Vas Gospod!

7.

Kolikor zvezd je vrh neba,
Kolikor peska v dnu morja,
Kolikor kapljic sred valov,
Kolikor sončnih žarkov sije,
Tolikokrat na Vas izlije
Naj se nebeški blagoslov!

8.

Sreče príjazno naj sonce Vam sveti,
Bog Vam daj tukaj še dolgo živeti;
Zdravi, veseli živite povsod,
To je, kar srčno želim Vam, gospod!

9.

Bog daj, da še mnogo let
Ta uživali bi svet,
Ko pa pride smrt telesa,
Šli k izbranim bi v nebesa!

Očetu ali materi za god.

(Sin ali hčerka.)

Kaj-li naj bi dete malo
Za vezilo Vam (Ti) podalo,
Kakor srčice hvaležno,
Od ljubezni vneto, nežno?
To najlepše je darilo,
Najprimernejše plačilo
Za dobrote nepreštete,
Za nauke Vaše (Tvoje) svete!

(Deklica.)

Bliža Tvoja hčerka se,
Nese s sabo želje vse,
Zanjo so najdražje cene,
Té za god naj razodene:
Hvala prva se imenuje,
Na dobrote Tvoje čuje

V eno mer, ki jih deliš,
Dan za dnevom mi storiš.
Pridnost ji sestrica je,
Ki nagiba vedno me,
Dela svoja zvrševati,
Tvoje ukaze spolnovati.
Tretja je pokorščina,
Ki jo Tebi sem dolžna,
Bog mi jo zaukazuje,
Srce tudi narekuje.
Slednja je ljubezen sveta,
Ki za blagor Tvoj je vneta,
Vedno v meni naj plamti
Do življenja zadnjih dni!

Očetu za god.

(Deček ali deklica s šopkom cvetlic.)

Sprejmi šopek mali v dar,
Ne zavrzi ga nikar!
Cvetja kras naj Ti svedoči,
Da prisrčni čuti vroči
Zate v prsih mi goré
In premilo govore:

„Spremlja radost naj Te jasna,
In obdaja sreča krasna,
Da užival bodeš raj
Tu in tamkaj vekomaj!“

(Deček.)

Še majhen sem in deček mlad,
Povedal nekaj pa bi rad,
Sicer le malo znam in vem,
A to odkrito reči smem:
Očeta imam dobrega,
Da nihče nima boljega;
Zato ohrani naj Vas Bog,
Varúj nesreč in vseh nadlog!

(Sin za god z malim darilom, katero je sam
izgotovil.)

Blagi oče, voščim Vam
Dobro vse, in kar imam,
To podam Vam srčno rad,
Truda malega je sad. —
Dobrovoljno ga sprejmite
In preverjeni bodite,
Da za tem le hrepenim,
S čemur Vas razveselim!

Vi dobrote mi delite,
Me učite, me gojite,
Kar veselo vse priznam;
V dar zato Vam srce dam.
V njem ljubezen je plamteča,
Ki me danes povzdiguje,
Za Vaš blagor navdušuje! —

Očetu ali dobrotniku za god.

(Deček.)

Prišel je dan godovni spet,
Ki srečno ste ga doživeli;
Daj Bog, da bi še več ga let
Obhajali še bolj veseli!
Čestitam Vam, pozdravljam Vas,
Želeč Vam srečo vsaki čas!

Dokler po zemlji bo moj hod,
Srcé hvaležno bo ostalo;
Število Vaših vseh dobrot
Nebo naj Vam bi poplačalo.
Zavetnik Vaš pa enkrat naj
Izprosi Vam presveti raj!

Otrok hvaležen Vam želi,
Kar Bog izvoljenim deli;

Vse blágo, dobro in lepó,
Kar slavnega se tu dobó;
Naj v radosti Vam čas hiti
In enkrat rajski žar sveti!

Materi za god.

Ni ga dneva, ni noči,
Da bi svojih mi moči,
Mati, ne bi posvetila
In dobrot mi ne delila;
Torej hvalo prejmi v dar
Srčno, iskreno vsikdar,
Kakoršna me navdušuje,
Danes k Stvarniku dviguje,
Da bi Tebe blagroval,
S srečo Te obdaroval!

(Deček ali deklica.)

Tebi, draga moja mati,
Druzega ne morem dati
V god Tvoj častni za vezilo
Kot srčno zagotovilo,
Da Boga jaz prosim vedno
In da k Njemu molim redno:

Naj Te mnogo let ohrani,
Srca z žalostjo ne rani!

(Sin z vezilom.)

Tu prinašam Ti vezilo,
Draga mati, v častni dan;
Sodi milo to darilo,
Ki poklanjam Ti ga vdan.
Srčno vedno Te ljubiti,
S pridnostjo Te veseliti,
To vse moje želje so,
To vodilo moje bo!

(Deklica.)

Iz cvetja šopek sem povila,
Tebi v god ga izročila,
Hvale moje bodi znak,
Darek skromen, vender drag,
Za vse dobro, kar storila
Meni si, o mati mila!

(Hčerka s šopkom cvetic.)

Šopek cvetja sem zvezala,
Da za god bi ga podala
Dragi svoji mamici,
Ki mi biva v srčeci.

Materi na rojstni dan.

(Več otrok.)

Danes je Vaš rojstni dan!
Častno bodi praznovan!
Srčno Vas pozdravljamo,
Roko Vam poljubljamo,
Mati ste nam tako mila
Toliko dobrot delila,
Zanje Vas zahvalimo,
Zanje dalje prosimo!
Hočemo prav pridni biti,
Vsa povelja Vam spolniti
To naš trud naj vedno bo,
To je tudi Vam ljubo!

Učenci gospodu učitelju ali katehetu za god.

1.

Narava se spet je veselo vzbudila,
V zelenje se cvetno je zemlja zavila,
Čvetice pomladne prijetno cveto,
Otroci veselo si vence pleto.

Naj šopek se prvi Vam danes daruje,
Ker danes veselo se god Vaš praznuje;
Cvetice dehteče vzemite, gospod,
Ljubeč jih naš mladi poklanja Vam rod!

Slovenska daruje Vam šopek mladina,
Cvetice rodila slovenska ledina,
V trobarvenem krasu se šopek žari,
Domače so cvetke, domači smo mi!

2.

Dan veseli je napočil
Danes Vašega godú,
V srcu želje je provzročil,
Dvignil misli nam k Bogú.

Večni Bog in Oče mili
Srečo pravo naj Vam dá;
Da bi srečni vselej bili,
Vam želimo iz srca.

Z rožami posuta bodi
Vedno Vam življenja pot,
Zdrave in vesele vodi
Mili Bog naj Vas povsod.

Vaši uki, uki mili,
Ki smo slišali jih mi,
Bodo zvesto nas vodili
Vselej naše žive dni.

Za trpljenje, skrb obilo
Ljubi Bog Vam srečo daj,
A po smrti za plačilo
Naj Vas vzame v sveti raj!

Prijatelju.

1.

Tristo sreč Ti v dar želim,
Blagoslov, blaginjo ž njim!
Bog izpolni vse Ti želje!
Ko pa pride pote smrt,
Naj Ti bode raj odprt,
Kjer nas čaka zgolj veselje!

2.

Če kdaj bo sreča tvoja taka,
Kot jo prijatelj Tvoj želi,
Izvestno bila ni enaka
Nobena ji, kar svet stoji!

3.

Vse najlepše, vse najboljše!
Vedno zdrav in drage volje!
To želi Ti, dragi moj,
Vedno zvesti (Tinče) Tvoj.

4.

Kratko po stari navadi je bilo,
Kratko i danes je moje voščilo,
Dragi, iz srca želim Ti le to,
Da bi okušal dobrote samo!

5.

To stara je bila med nama navada:
Da srečo ob godu želiva si rada,
Od nekdanj že kakor otroka mladá;
Naj torej ta šega še danes velja!

Moj listek poslan je iz hiše do hiše,
Poslušaj, kaj zvesti prijatelj Ti piše:
„Veselje Ti, srečo in zdravje Bog daj,
Prav dolgo življenje, napósled pa raj!“

6.

Ljubila sva se dečka mala
In skupaj vedno se igrala;

Sicer sva ločena sedaj,
A zvesta sva si vekomaj.

Čemu tedaj besedovati,
Čestitke dolge Ti pisati?
Srce naj samo govori,
Saj veš, da dobro Ti želi.

7.

Dobro jutro, jutro sveto,
Dobro jutro, lepi dan!
O da bil bi mnogo leto
Še med nami praznovan!

Vinca dosti, kupe zlate,
Zdravje in veselje ž njim,
Je-li, to bi bilo zate?
To, prijatelj, Ti želim.

8.

Oj, dan radosten, dan svečan,
To Tvoj mi je godovni dan.
Najdražjo jaz poklanjam stvar
Prijatelj, Ti v godovni dar.
Ta stvar, to moje je srce,
Ki vedno bilo bo za Te,

Ki vedno dobro Ti želi,
Ki nikdar Te ne zapusti.

9.

Hej, Bog Te živi, socie bone!
So leb' denn stets in Glück und Wonne!
Allegro! Lustig! Hopsasa!
Hej, Bog te živi, že velja! —

Kadar se vezuje prijatelj.

(Zdravica.)

Sam. Le pijmo ga, le pijmo!
Le pijmo, že velja,
Pa njega ne zabimo,
Ki nam ga piti dá.

Vsi. Vsi kupice naližmo,
Kar nas je tu okrog,
Na zdravje mu napijmo,
(Ivana) živi Bog!

Sam. Bog (Ivana) ohrani
Nam dosti dosti let,
Da vezovali zbrani
Ta dan bi spet in spet!

Vsi. Vsi kupice vzemimo
In trčimo okrog,
Na zdravje mu napijmo,
(Ivana) živi Bog!

Sam. Naj hvala, čast mu bode,
Ker je povabil nas,
Da mu sušimo sode,
Da nam je kratek čas.

Vsi. Vsi kupice zvrnimo,
Poteče naj do dna!
„Bog živi ga!“ recimo,
Bog živi, živi ga!

Sam. Pomozi Bog ti, brate,
Zdaj si lepo obran!
Ko vsi gorimo zate,
Začuj naš klic glasan:

Vsi. „Oj živi, živi, živi,
Oj živi do neba!
Oj živi, živi, živi,
Oj živi, že velja!“

II. Voščila za novo leto.

Očetu za novo leto ali za god.

Dobrot premnogih, dragi oče,
Ki meni jih skazali ste,
Mi povrniti ni mogoče,
To more Bog storiti le.

Zato hvaležna naj voščila
Za dānes še Vam zadoste,
In ko bi ta se mi spolnila,
Izpolnjene so vse želje.

Neskončno mili Bog Vas živi
Še srečnih let dolgo vrstó,
Vsak dan Vam, oče ljubeznjivi,
Naj dan radosti nove bo!

Materi za novo leto ali za god.

Ginjeno, oj mati mila,
Te otrok pozdravlja Tvoj.
Da bi vedno srečna bila,
To želi Ti srček moj!
Dolgo da bi še živila,
Zdrava vedno in vesela!

(Deklica.)

Dobra, mila mamica!
Majhna sem še deklca,
Vendar hočem pridna biti,
Tebe iskreno ljubiti,
Da Ti bodem povrnila,
Kar dobrot si mi storila;
To čestitka moja je,
To so moje želje vse!

Materi ali teti za novo leto ali za god.

(Deček ali deklca.)

Draga mati (teta), sprejmi milo
Moje iskreno voščilo:
Bog Te varuj leta mnoga!
Naj nobena Ti nadloga

Ne kali življenja sreče!
Vživaj slasti zmirom večje!
Meni pa ljubezen hrani,
Vedno dobra mi ostani!

Komurkoli za novo leto ali za god.

Kar dobrega poznam in vem,
Slovesno danes Vam povem:
Bog mili naj ohrani Vas
In blagoslovi vsaki čas!

Očetu za novo leto.

1.

Začelo se je novo leto. —
Oj, dobro vem, kako ta dan
Za dobro vse, od Vas prejeto,
Vam srčno hvalo sem dolžan,
Posebno, kar je lani mila
Vse Vaša roka mi storila.

Ker leto Vam se ponovilo
Že (triinštiridesetkrat) je,
Z zahvalo bodi Vam voščilo,
Da bi se dostikrat Vam še,

Da dolgo, dolgo še veseli
In srečni, zdravi bi živeli.

Bog živi Vas še mnoga leta,
Bog siplji Vam vsekdar dobrot!
Povsod njegova roka sveta
Vam kaži prave sreče pot.
Še dalje, oče ljubeznjivi
Mi ostanite — Bog Vas živi!

2.

Oče, ki ste me gojili,
Noč in dan zamé skrbeli,
Pota prava me vodili
V svojem varstvu me imeli,
Želj za Vas stotero nosim,
In za Vas iskreno prosim:
Vsak dan Bog v nastopnem letu
Ure Vam dajaj vesele,
Da Vam še na stara leta
Bodo lep spomin imele!
Vsak naj dan v nastopnem letu
Vas dobode srečne, zdrave,
Dokler bodete na svetu,
Naj od Vas beže težave!

Staršem za novo leto.

1.

Novo leto naj veselje
Vedno novo Vam rodi,
Sinka Vašega so želje,
Ki mi v njih srce gori.
„Ljubo mamó in očeta,
Moja draga obadva,
Živi, Bog, še mnoga leta!
To Te prosim iz srca.“

2.

Leto zopet zatonilo
Nam je v večnosti morje,
Ki dobrote nam delilo
Do poslednjega je dne.
Danes z Bogom prični novo;
Oh, povzdigni duh se moj!
Za usmiljenje Njegovo
Hvalo mu, srce zapoj!
Bog, ohrani mnoga leta
Mater milo, prosim Te;
Ljubega mi ž njo očeta,
Bog, ohrani dolgo še!

Zdrava v sreči in veselji,
Živi, o Gospod, ju zdaj,
A nekoč ju tja popelji
V večno hišo, v sveti raj!

3.

Oh, otrok jaz trikrat srečni,
Starše ljubljene imam!
Bodi Bog zahvaljen večni,
Naj Ti čast zato podam!

Sreča to je prva zame! —
Koliko je pač sirot
Brez očeta in brez mame
Vodi jih po svetu pot!

Torej hočem še moliti,
Da mi Vas ohrani Bog,
Ljubi starši, in prositi,
Naj varuje Vas nadlog.

Zlasti ga na novo leto
Prosim to iz dna srca,
Naj Vam svojo milost sveto,
Naj svoj blagoslov Vam dá!

4.

(Deček ali deklica.)

Čujte, kaj Vam dete vneto
Vse želi za novo leto.

Ni veliko besedi,
Pa srce jih govori:
„Vedno hočem Vas ljubiti,
Vedno Vam pokoren (rna) biti
In prositi čem Boga,
Naj Vam svojo srečo dá!“

Sin staršem za novo leto.

1.

Leto pride, leto mine,
Svet in vse se premeni;
Le ljubezen ne izgine,
Ki srčno za Vas gori.

To, moj oče, moja mati,
Zlasti prvi leta dan
Vam iz srca darovati
Sin hvaležni je dolžan.

Ni dobrot mogoče šteti,
Ki prejemal vsak jih čas
In s osebno v lanskem leti,
Blagi starši, sem od Vas!

S čim dobrote povrniti
Deček hočem Vam ubog? —
Vedno čem za Vas moliti,
Da bi Vas poplašal Bog!

2.

Povrniti, starši mili,
Vseh dobrot mi ni mogoče,
Ki ste mi jih kdaj storili;
Hvala zanje, mati, oče!
Verno molil bom ves čas,
Prosil bom srčno za Vas:
„Večni Bog Vam stoj na strani,
Zdrave, srečne Vas ohrani!“

3.

(Majhno dete staršem za novo leto.)

Predragi starši, dete malo
Presrčno danes naj zahvalo

Za vse dobrote Vam poda ;
To molim, prosim iz srca :
Naj Bog Vas blagoslovi večni,
Da vedno bili bi prav srečni !

Starišem ali dobrotniku za novo leto.

Naj bi roka božja mila
Dobro vse Vam povrnila,
Kar ste mi storili kdaj ;
Toliko kot v lanskem letu
Bog Vam sreče daj na svetu,
A po smrti večni raj !

Sin očetu ali materi za novo leto.

Hitro leta nam tečejo,
Časa tek vse premeni ;
Pridejo, živé, umrejo
Sčasom zemeljske stvari.

Ena reč le ni minljiva,
Vseh preseza časov tek ;
Večno mlada, večno živa
Cvela bo iz veka v vek.

Bog se rože sam raduje,
Rožo to rodi srce;
Danes Vam jo sin daruje:
Nji ljubezen je ime.

Deček očetu ali materi za novo leto.

1.

Oče (mami), v god Vam obljubujem:
Priden hočem zmiraj biti,
Pridno vedno se učiti.
Za dari se zahvaljujem,
Ki ste lani jih dajali,
S tem ljubav izkazovali,
Ki gojite jo zame.

Molil vedno bom goreče,
Da Vas zdrave Bog ohrani,
Zla, nadlog, nesreče brani
In deli obilno sreče.
Delal bodem Vam veselje,
Vsako slušal bom povelje,
Deček bom pokoren Vam.

2.

Vas je meni Bog odločil,
Vaši skrbi me izročil,
Vse, kar sem in kar imam,
Vse je Vaše, Vaš sem sam.

Pač ne morem povrniti
Vam ljubezni, a moliti
Hočem presrčno ves čas,
Naj Gospod poplača Vas.

Zlasti prvo jutro leta
Je dolžnost otroška sveta,
Da dobrotnega Boga
Prosim iz vsega srca:

Glej z očmi dobrote svoje
Večni Oče, starše moje,
Radost, zdravje jim dajaj,
Blagoslov jih tvoj spremljaj!

Vsake jih nesreče brani,
Tvoj jim angel stoj na strani;
A nekoč, ko pride smrt,
Naj jim bode raj odprt.

Oh, ozri se nanje doli,
Glej, njih dete zanje moli!
Čuj, usliši me, Gospod,
Bodi ž njimi Ti povsod!

Dobrotniku za novo leto.

Četudi vrt več cvetja nima,
Najsi se je osulo vse
In gospodari silna zima,
Cvetica neka še cvete,
Ki mrazu se ne dá vmoriti;
Nihče ne more je vdušiti.

Le-ta mi v srcu je pognala,
Kjer zdaj cvete mi noč in dan,
Ljubezen je in pa zahvala,
Ki sem jo vedno Vam dolžan;
Njo hočem v venec Vam poviti
In Vam, gospod, ga pokloniti.

Prijatelju za novo leto.

1.

Radost Ti želim s p o m l a d i
In poleti senco v hladi.
Kar Ti je jeseni všeč,
In pozimi gorško peč!

2.

Bog Te živi, dragi brate!
Vsega, kar bi bilo zate,
Naj Ti Bog obilo dá!
To želim Ti iz srca.

Tobakarju za novo leto.

Želim Ti, kar Ti je najbolje všeč,
Tobaka Ti želim stotisoč vreč,
Da vselej bi veselo ga kadil
In zraven tudi vina kaj popil!

Komurkoli za novo leto.

1.

Spet veselo
Se začelo
Nam je sveto
Novo leto:
Oj, da bi Vam ponovilo
Let veliko se število!

2.

Odeja snežna zemljo krije,
Med ledom se potoček vije,
Zmrzuje v gaju ptičkov rod;
Ko bo se pa pomlad vrnila,
Cvetice zale bo vzbudila
In vse veselo bo povsod.

Tako po srcu zima brije,
Ko se veselja solnce skrije
In nas mori britkosti gnev;
A srce spet se bo smijalo,
Veselja sonce bo sijalo,
Otajal led bo sreče sev.

Zato na jutro tega leta
V kraljestvo ljubega Očeta
Naj jasno dvigne se oko;
Studencu sreče Bog naj reče,
Da z blagoslovom božjim teče,
Osrečujé Vas, na zemljo.

Dovolj to leto Vam obeta!
Srce Vam grej ljubezen sveta,
Tovariš bodi mir sladak!
In novoletna svetla zarja
Vam bo zlatila brez viharja
Življenja tihega korak!

3.

Dozdaj Vas roka božja je
Po potih vseh vodila,
Naj bi Vam tudi zanaprej
Vodnica zvesta bila!

Moliti hočem dan na dan,
Da se zvrši ta želja,
Da z novim letom sonce bi
Sijalo Vam veselja!

In dolgo, dolgo da bi še
Na zemlji delovali,
Veseli bili in krepki,
Se v sreči radovali!

4.

Majhno le čestitko Vam prinaša srce vneto:
„Bog dobrotni Vam dodeli srečno novo
leto!“

5.

Spet je leto zatonilo
V tajne večnosti morje,
Več ne bo se povrnilo,
Novo je nastalo že.

Naj Vas sreče žar obseva,
Zdravje, mir Vam bodi ž njim;
Kar le srce Vam zahteva,
V novem letu Vam želim!

6.

Novo leto naj črez mero
Prave sreče Ti (Vam) rodi!
In tako naj mnogotero
Leto se Ti (Vam) ponovi!

7.

Srečo, zdravje in življenje v cvetu,
Zadovoljnost in vesele dni,
Naj v nastopnem Tebi novem letu
Naš nebeški Oče podeli!

8.

Usode naj sonce Ti vedno smehlja
In sreča nebeška na Te naj roslja;
Vse polno radosti ter polno miline
Naj v letu nastopnem življenje Ti mine!

III. Spominski listi.

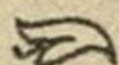
Če temna prihaja življenja stezica,
Da pota po noči nevarni ne znaš,
Naproti Ti sije presvetla danica,
Po njenem sijaju jo lahko spoznaš.
Prečudno oživlja nje čista svetloba,
Po poti viharne Ti zvesto miglja
In potnike spremlja do temnega groba:
Prijaznost je zvezda vodnica le-ta!

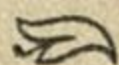
Bolest usoda trosi nam na pot življenja,
A za bolestjo pride sončen dan,
Ko borba se, vihar, trpljenje jenja,
Ko sreče večne nas objame san.
Zato, prijatelj dragi, nôsi voljno
Težave, najsi od bremena mreš,
Ko pride čas, iz božjih rok vesoljno
Kraljestvo božje v dom svetel prejmeš!

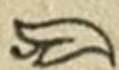
Če tukaj Te tarejo mnoge težave,
Če misli obupa duha ti more,
Zaupno ozri se v nebeške višave,
Gospod Ti napolnil bo z upom srce!

Rožica ena nam cvete na svetu
In nam v trpljenju tolažbo deli;
Njeni lepoti, nje milemu cvetu
Zima, nevihta zaman le preti.
Tudi če vse se podira in ruši,
Da se v bolesti solzi nam oko,
Čvrsto prijaznost še klije nam v duši,
V grobu še rase in cvete celo.

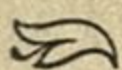
Potje v zavetje držijo nevarni,
Kamor plah bega pozemeljski sin,
Jasni se dnevi vrste in viharni,
Nič ne ostane nam, kakor spomin.

Čudno resnično je naše življenje,
V upu in strahu naš čolnič vesla.
Morju enako duha hrepenenje,
Meje nobene naš duh ne pozna.

V logu duševnem najlepše rastline
Prava prijaznost je sladko ime.
Njena lepota na veke ne mine,
Ker se dviguje nad zemske mejé.

O vigrédi zemlja budi se iz spanja,
Cvetice iz njenega krila kipe,
In vsaka veselo na novo poganja,
O jutranji zori prot' soncu dehté.
Le ena, ko zvene, za vselej premine,
Več ne oživi je prijazna pomlad,
Za vselej nam njena lepota izgine,
Na mestu se njenem dviguje osat:
Pa ona ne rase po zemlje planjavah,
V zavetji duševnem samo se rodi.
Njen duh se razširja po svetih višavah —
Nedolžnost se cvetka na zemlji glasi.

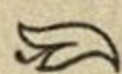

Ko sonce
Nam zadnjič
Na zemlji
Zahaja,

Ko mračen prihaja nam zemeljski krog,
Ko upanje naše edino je Bog;

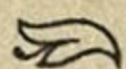
Še zarja
Življenja
Na nebu
Nam vstaja,
Ki reši
Človeka
Posvetnih
Nadlog;

In znamenje jasno, življenja drevo,
Iz groba nam kaže tja kvišku v nebo.

Ko truden
Popotnik
Po dolgi
Ločitvi,
Po mnogih težavah, po mnogem trpljenju
V rojstveno dolino, domov prihiti,
Prijatla
Ne najde,
Ne znanih
Ljudi;
Podoba
Mu križa

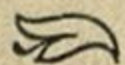
Na grobu
Zasije,
Prijateljev prejšnjih
Edini spomin;
Pod soncem ne najde tedaj domačije,
Pri križu ustavi se Adamov sin.

Marjetica zala podoba je mila
Prijaznosti prave, ki večno živi;
Ko delež je naš že samotna gomila,
Na grobu zelenem v spominek brsti.

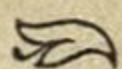

Prelepe cvetice iz sebe poganja
Človeško življenje, prelepa pomlad;
O srečnih se dnevih mladeniču sanja,
Ko stopa v življenje, navdušen od nad.
Pa vigredi sen mu nenadoma mine,
Vročina pod soncem iz sna ga vzbudi,
Telesne ga tretji prično bolečine,
In skrb za prihodnost mu dneve greni.

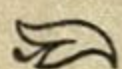

Silno kratka pot nam je življenja,
V prvem cvetju tek že dokonča;

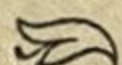
Duh pa večni porok je vstajenja,
K svojemu izvoru se ravna.
Črna zemlja truplo vase skrije,
Duh v višave dvigne se neba,
Ud nebeške on je domačije,
V Bogu bitje večno on ima.

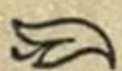
Le ene cvetice oko se raduje,
Vrstnice na zemlji nikoder ji ni,
Prijateljstvo roža se ta imenuje,
Od roda do roda cvete in živi.

Ljubezen je jutranji senci enaka,
Ki vidno se krči, ko megle beže,
Prijaznost pa senci podobna je mraka,
Ki rase in rase do zadnjega dne.

Hrast se strese, hrib se zgane,
Svet in vse se premeni;
A prijateljstvo ostane
In živi do konca dni.

Kdo se pod soncem sme srečnega šteti,
Reči, da žalostnih dni ne pozna?
Zvezda nam sreče prav malokdaj sveti
V srcu dovoljnem samo je doma.

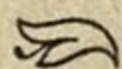

Na zemeljski meji stoji razvalina,
Zidovi prastari ji kvišku kipe;
Po skladih ovija se trta bršljina,
Mu večni spomin je sloveče ime;
Viharno divjanje in morsko šumenje
Ne more ga zmagati, trdno stoji,
Prepleta nam redno vse naše življenje,
Na grobu se znamenja križa drži.

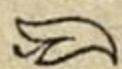

Samoten popotnik v brezkončni puščavi,
Od hoje utrujen, pokoja želi;
Upehan in zmučen v neznatni daljavi
Oazo ugleda in k nji pohiti.
Cvetici pomladni dve najde dehteči,
Ko v travi počiva mu trudno telo.
Spomin in prijaznost sta cvetki sloveči,
Z radostjo napajata njega oko.

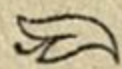
Obe si utrga, ju vzame v življenje,
Nadalje se ž njima na cesto ravna,
Naj radost mu sije, naj tre ga trpljenje,
Prijaznost, spomin mu krepčata duha.

Ob vodi cvetka modra rase,
Najlepša izmed vseh rastlin,
Njen zárod traja večne čase —
Nazivljemo jo vdan s p o m i n.

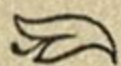
Vigred naša skoro mine,
Kakor sen se izgubi,
Cvet mladosti brž izgine,
Nikdar več nazaj ga ni.
Komaj dobro se zavemo,
Že večerni pride mraz —
Čujmo vedno, ker ne vemo,
Kdaj Gospod pokliče nas!

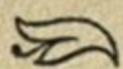
Zvezd gori neznanih krdelo nam sije,
Veselo jih gledajo naše oči;
Zaupanje sleherna v dušo nam lije,
Da Stvarnik mogočen nad nami živi.

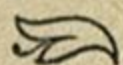
Če Bog pošilja Ti bolesti
Najsi doma, najsi na cesti,
Sred bridkih ur zvesto veruj,
Da nam iz stisk, težav, trpljenja
Kdaj sad se porodi življenja,
Da rase onkraj groba lek
Za vekov vek!

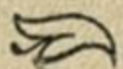
Pobožnosti, modrosti
Voditi rad se daj;
V ponižnosti, krotkosti
Ima ljubezen raj.

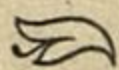
Krepostno živi človek vsak;
Ravnaj kot mož in poštenjak,
Ne gasi, kar te nič ne žge,
Pa ne boš nič in bodeš vse.

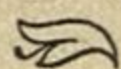
Srčno Te pozdravljam
Črez plan in gore;
Pri Tebi do smrti
Bo moje srce!

Bodi v tugi, bodi v šali,
Zmiraj verno Boga hvali!

Nikjer stanu ni brez težave,
Med cvetjem tudi trn tiči; —
Dovoljnost vir je sreče prave,
Ki nam življenja dni sladi.

Če ločil usode bi naju vihar,
Src nama ne more ločiti nikdar!

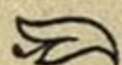
Misli ene sva imela,
Zmiraj bila sva vesela
In ljubila se kot brata,
Doba je minila zlata.
Ura je ločitve bila,
Žalostna sva se ločila;
Ljubav nama pa ne mine,
Gre črez hribe in doline.

Čitaj rad in dokaj misli,
Le modrost ti bodi v čisli!

Nadloge in križi so temne noči,
A dan se za njimi tem lepše svetli.

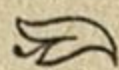
Gori v višavi,
V Večnega slavi,
Gori le prava je sreča doma,
Torej v nebesa dvigujmo duha!

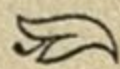

IV. Grobni napisi.

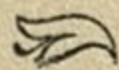
Prihod na svet je vsem enak,
Jok spremlja nam ta naš korak.
Enako naše je ločenje,
Usoda vseh je grob, trohnenje!

V senco cipresno vsa pota peljajo,
Steze življenja se tukaj meje,
Vsi, ki po zemeljskem morju veslajo,
V logu cipresnem zavetje dobe.

Ob grobnih vratih vse nadloge
Preminejo, da več jih ni;
Ljudi bogate in uboge
Pokriva skupna plast prsti.

O bratje preljubi, ki se veselite
V krdelu presrečnih izvoljencev tam,
Po smrti telesni nam ondu odprite
Duševno kraljestvo, nebeški nam hram!

Na zemlji ni domá kristjan,
Kraljestva večnega je član;
Nad zvezde pot njegova gre,
Kjer bratje, sestre mu žive!

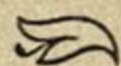
Povzdigni se, človek, od zemlje v nebesa
Saj znamenje križa tako ti veli,
Kjer čaka življenje po smrti telesa
Nas v živih deželi, ločitve več ni!

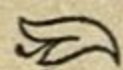
Grobni sen nekoč prestane!
Ko na sodni dan pozval
Bo trobente glas zemljane,
Prah iz groba bode vstal!

V cipresnem logu mir prebiva,
Tu šum pozemeljski nehá,
Oči več solza ne zaliva,
Tu večni pokoj je doma.

Tu počiva dete malo,
Ki poznalo ni sveta,
Hitro tek je dokončalo,
Zdaj v nebesih je doma.

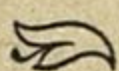
Kot cvet na polju brž premine,
Ko dahne vanj jesenski mraz,
Takisto človek brž izgine,
Ko dahne smrt v njegov obraz.

Oh, solzite se, cvetice,
In povešajte glavice,
Ve, ljubezni zveste znak!
Mati mila tu počiva,
Tu prezgodaj v grobu sniva —
Naj bi sen ji bil lehak!

Blagi oče tu počiva,
Blagi oče treh otrok,
Njega duh pa gori biva,
Kjer nehá bridkost in jok.

Kot prirodo mrtvo vzdrami
Mili pomladanski čas,
Prav tako bo v smrti z nami,
Kadar Bog pokliče nas.

Potnik, čuj, kaj Ti iz groba
Govori prijatelj Tvoj:
„Glej, moj delež je trohnoba.
Prah boš tudi Ti z menoj!“

Mogočen danes, jutri mine,
S častjo se svojo v prah zdrobi.
In konec so mu bolečine,
Iz katerih v prah se premeni.

Trohljivo je telo vsejano,
Pa netrohljivo vstalo bo;
Meseno je v zemljo dejano,
Duševno zapusti zemljo,
Ko pride sodbe zadnji dan
In nas pozove klic glasan.

Rahlo naj te zemlja krije,
Spavaj, dragi brat, sladko,
Luč nebeška naj ti sije,
Mir in pokoj naj ti bo!

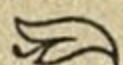
V družbi tihi mir prebiva,
Šum posvetni tu nehá,
Mah zelen kosti pokriva —
Tu, popotnik, si doma!

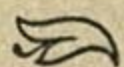
Gospod iz nič daje življenje,
Z besedo „bodi“ stvarja vse,
Poklical bode nas v vstajenje,
On sam nam sveti raj odpre!

Ne vemo, kdaj se smrt prikrade,
Pa vemo to, da kdaj dospe;
Ob enem jemlje stare, mlade,
A kdaj in kje, ne ve nihče!

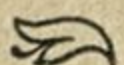
Ti, ki tu se izprehajaš
In po grobih teh postajaš,
Skoro bodeš sam med nami,
Morda ravno v moji jami;
Takrat cvetno truplo tvoje
Namestilo bode moje.

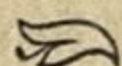
Truplo moje tu počiva,
Duša tam plačilo vživa;
Milo kličem Ti iz jame:
„O prijatelj, moli zame!“

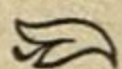
Predno v grobu truplo moje
Bodo zopet prekopali,
Bo zvenelo lice Tvoje;
Poleg mene
Bodo Tebe
Morda semkaj v grob dejali.

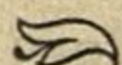
Zapustil davno že nečimerni si svet,
A up nas tak tolaži, da vidimo se spet.

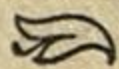
Na grobovih zreš krog sebe,
Iščeš, kdo li tukaj, tam leži;
Čuj, kaj grobni glas veli:
„Danes mene, jutri Tebe!“

Zate, ki počivaš v jami,
Siromakom vro solze —
Blagor njemu, ki s solzami
Siromaki ga slave!

Srcé sirotam žalost krije!
Kdor Te poznal je, to želi:
Naj tam nebeška luč Ti sije,
Kjer teže in bridkosti ni.

Šel počivat si od nas,
Ali mili Tvoj obraz,
Bomo pomnili ves čas!

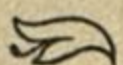
Mlada še sem zemljo zapustila,
Da bi Tebe, človek, v tem učila:
„Glej, vse nično, prazno je na sveti,
Moral bodeš tudi Ti umreti!“

Cvetela sem, a naglo sem zvenela;
Zvenela sem, da lepše bom cvetela.

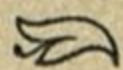
Ne jókajte! — Od vas sem se ločila,
V nebesih bom za vas Boga prosila!

Skozi grob so vrata le,
Ki odtod v nebo drže.

Rajnik, spavaj sladko v hladnem kraju
In počij od truda bolečin,
Prejmi nezvenljivi venec v rajju,
Tukaj bode večni Tvoj spomin!

Milejše sonce naj Te tam obsije,
Zavetje vzprejme lepše domačije.

Naj, o ljubi oče (ljuba mati), truplo vaše
Mirno v grobu sladko tu počiva;
Duša pa na mile prošnje naše
Naj nebeško radost tam uživa.

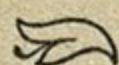

Skoro truplo bo strohnelo moje,
Vendar kličem še iz temne jame:
Oj, otroci, dajte srce svoje
Zvesto Bogu in molite zame!
Da nam lepši dan nekoč napoči,
Ko srce od srca se ne loči!

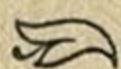

(Devici.)

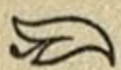
Pobožno si kot roža klila
Za Jezusa do konca let;
Pri Bogu bodeš zdaj razvila
Še lepši, še milejši cvet!

Grenke solzé nam po Tebi teko,
Ko se oziramo gor na nebo,
Tamkaj se duša Ti večno raduje,
V slavi nebeški pri Bogu stanuje!

Po Tebi, bratec, točimo solze,
Naj lahka bo odeja Ti zemlje
Do dneva, ko v življenja novi zori
Nam domovina lepša se otvori!

Blagor mu, kdor se spočije,
V črni prsti v Bogu spi!
Lepše solnce njemu sije,
Lepša zarja rumeni.

Glej, o človek, truplo moje,
Mlado še, pa bo strohnelo;
Spomni se, da tudi Tvoje
Hitro bode odcvetelo.

Srečni, ki jih zemlja krije,
V nji počivajo sladko!
Bolečina jih ne vije
Stiske v grob ne prodero.

Oj, nikar se ne solzimo,
Kvišku, kvišku se ozrimo;
Upajmo, da duša gori
Je med angelskimi zbori!

Zemlja, mati je trpljenja,
Ki se Ti ga nisi bal;
Venec večnega življenja
Jezus Ti zato je dal!

VSEBINA.

	Stran
I. Godovnice.	
Očetu ali materi	3
Materi	5
Očetu	8
Očetu ali materi	10
Sin očetu iz tujega kraja	10
Očetu	11
Materi	12
Hči materi	12
Sin očetu	13
V god materin ob Marijinem prazniku	13
V god očetov	16
Očetu na rojstni dan	17
Dete materi	17
Družba očetu ali učitelju	18
Bratu	19
Materi	20
Roditeljem	22
Otrok očetu iz tujega kraja	23
Oddaljen otrok materi	25
Dobrotniku	26
Učitelju	27
Nekdanjemu učitelju	29
Komurkoli	30

	Stran
Očetu ali materi za god	33
Očetu za god	34
Očetu ali dobrotniku za god	36
Materi za god	37
Materi za rojstni dan	39
Učenci učitelju ali katehetu za god	39
Prijatelju	41
Kadar se vezuje prijatelj	44

II. Voščila za novo leto.

Očetu za novo leto ali za god	46
Materi za novo leto ali za god	47
Materi ali teti za novo leto ali za god	47
Komurkoli za novo leto ali za god	48
Staršem za novo leto	50
Sin staršem za novo leto	52
Staršem ali dobrotniku za novo leto	54
Sin očetu ali materi za novo leto	54
Deček očetu ali materi za novo leto	55
Dobrotniku za novo leto	57
Prijatelju za novo leto	58
Tobakarju za novo leto	58
Komurkoli za novo leto	59

III. Spominski listi 63

IV. Grobni napisi 74

JAN. GIONTINI v Ljubljani

ima na prodaj še te-le knjige:

Spisi za narod in mladino.

Aladin s čarobno svetilnico (s podob.)	10	kr.
<i>Alešovec Jakob</i> : Vojska na Turškem od leta 1875 do konca leta 1878 .	36	”
Andersenove pravljice za mladino poslovenil F. Nedeljko (s podobami) .	50	”
<i>Alešovec Jak.</i> : Jama nad Dobrušo. — Pravljica iz starodavnih časov .	20	”
— Vrtomirov prstan ali zmaj v Bistriški dolini. Ljudska pravljica . .	20	”
<i>Berthet-Sušnik</i> : Darinka, mala Črno- gorka. — (Učenke v 5. delih sveta), I. del	20	”
— Sita, mala Hindostanka, II. del .	24	”
— Izanami, mala Japonka, III. del .	24	”
Bojtek, v drevo vpreženi vitez. — Pravljica	8	”
<i>Borislav</i> : Spominski listki iz av- strijske zgodovine	24	”
<i>Brezovnik A.</i> : Zakaj? — Zato? . .	30	”
Cerkvica na skali. — Pravljica .	12	”
<i>Costa, dr.</i> : Postojnska jama . .	20	”
Črni bratje. — Povest	20	”
Doma in na tujem. — Povest, 1889	20	”
Dve čudapolni pravljici za slov. narod	16	”
Erazem Predjamski, povest . .	16	”

Feldmaršal grof Radecki	20 kr.
<i>Freuensfeld</i> : Venček pravljic	20 ”
Genovefa, sveta grofinja. — Mična in ganljiva pripovedka	16 ”
Hirlanda, bretanjska vojvodinja. — Po- učna povest po Krištofu Šmidu	20 ”
Hitri računar z ozirom na sedanji denar po avstrijski veljavi in na novo mero in vago. — Trdo vezan	40 ”
<i>Hladnik Ign.</i> : Na valovih južnega morja. — Pravljica	14 ”
<i>Hoffmann-Funtek</i> : Kako vzgaja usoda. — Povest (s štirimi jeklorezi)	40 ”
<i>Hopfen-Funtek</i> : Kako je izginil gozd. Povest	20 ”
<i>Hubad Fr</i> : Pripovedke za mla- dino, I., II. in III. zvezek à	20 ”
<i>Keller J. A., dr.</i> : Prst božji ali vzgledi božjih kazni. I. in II. zvezek à	20 ”
<i>Leban Janko</i> : Šestdeset malih po- vesti za otroke	16 ”
<i>Malavašič Fr.</i> : Strijc Tomova kočja ali življenje zamorcev v sev. Ameriki	70 ”
<i>Nedeljko Fr.</i> : Maksimilijan I, cesar me- hikanski	20 ”
<i>Podkrajšek H.</i> : Car in tesar. Zgodo- vinska pripovedka	20 ”
<i>Tolstoj-Podravski</i> : Rodbinska sreča. Roman, 1889	40 ”
<i>Trstenjak-Flegerič</i> : V delu je rešitev	30 ”

